

ERÄS TARINA BOOGIE NIGHT 2004 –LEIRITALKOISTA

ANTIN LAMPUN ALLA, TAANNOIN KUORIA SULJETTIIN

(J Karjalainen: Telepatiaa)

Swing Teamin pikkujoulujen jälkihöyryissä uttera ryhmä kokoontui Kuikan Antin luokse kokoamaan kaikille Boogie Night 2004 –leiriläisille tärkeitä rannekkeita ja ruokalippuja kirjekuoriin leiriläisten vastaanottoa helpottamaan.

Aluksi työinto viritettiin palaamalla vielä hetkeksi esiintymisryhmän edellisillan huikean tanssi-spektaakkelin tunnelmiin. Kameran yhdyskaapeli oli tietysti kateissa, joten katseet suunnattiin kohti kameran piskuista miniruutua. Naurettavia kääpiöitä siellä vilistikin ruudun täydeltä, mitä oudoimmissa asuissa.

Sitten pitikin laittaa työhanskat käteen ja käydä käsiksi illan urakkaan. Värikkäät ruokalaput saivat lopulliset muotonsa Aapon, Antin ja Markun heilutellessa saksia olohuoneessa. Samalla nurkista kerätyt tyhjät kenkälaatikot saivat uuden roolin keittiössä täyttyvien kuorien lajitteluun. Tyttökaartin ankarien laskutoimitusten jälkeen leirin eri jaksoille osallistuvien henkilöiden lukumäärät selvisivät ja kaikille löytyi juuri sopivat rannekkeet. Taisi jäädä muutama ylimääräinenkin.

Hanna-Reetalla oli valmiina listat kaikkien leiriläisten osallistumistiedoista ja nyt piti olla tarkkana, ettei jono kaikkietävällä sfinksillä pääsisi venymään toivottoman pitkäksi, vaan kaikki pääsisivät sujuvasti kirjautumaan leirille. Oli siis valittava luotettavat Mia ja Hanna kirjaamaan kuoriin oikeat nimet ja numerot. Ja kaikkeahan sieltä löytyi, ruotsalaislisä ruokaan taisi sittenkin olla liikaa... Tai miltä kuulostaisi päivällinen Poliisikoulun yöpymisen hinnalla?

Hiljalleen alkoi nälkä vaania ahkeria työläisiä. Onneksi illan isännällä oli jo munavoit jäähdytys. Taisi vain makeannälkä päästä yllättämään herkullisten pullien eksyessä ensimmäisenä uuniin. Toisaalta cocktail-piirakat olivat vallan mainio jälkiruoka.

Loppua kohden vauhdin kiihtyessä Aapo pääsi kokeilemaan pysyvätkö kirjaimet järjestyksessä numeroita paremmin. Toivottavasti kuoret löysivät oikeat paikkansa kenkälaatikoista, lajittelijan juostessa keittiön ja Kummelin väliä! No, sehän on jo selvinnyt leirillä.

Kellon raksuttaessa jo maanantain puolta Hanna-Reetta ja Pasi saivat nitoa viimeiset ruokalippuniput ja sujauttaa ne rannekkeiden kanssa kuorien uumeniin. Kiitokset niille, jotka tällä kertaa jättivät ruuat ostamatta, olitte ruokalippujen niputtajien pieniä ilonhetkiä.

Talkoissako muka ei ole hauskaa, mitä vielä... Kannattaa kokeilla!

Teksti: Pasi Kastari

Julkaistu Tanssiseura Swing Team ry:n jäsenlehti Swing Timessa 2004